

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

SÍLA IDENTITY

Jakub Hýnar

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce

SÍLA IDENTITY

Jakub Hýnar

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen
uvedených pramenů literatury.

.....

podpis autora

Plzeň, duben 2015

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	5
3	CÍL PRÁCE	7
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	8
5	PROCES TVORBY.....	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	10
7	POPIS DÍLA	12
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	13
9	SILNÉ STRÁNKY.....	14
10	SLABÉ STRÁNKY.....	15
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	16
	a) Knižní a periodická literatura.....	16
	b) Kinematografické zdroje.....	16
	c) Internetové zdroje	16
12	RESUMÉ	17
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	18

*"Člověk nikdy nemůže vědět, co má chtít, protože žije jen jeden život a nemůže ho nijak porovnat se svými předchozími životy, ani ho opravit v následujícím životě. 'Einmal ist keinmal'. Člověk žije všechno hned napoprvé a bez přípravy."*¹

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Celý můj život je protkán uměním. Počátky mé tvorby sahají do nejtělejšího věku, a první ucelenou formu začala získávat na základní škole se zaměřením na matematiku. Stejně tak jako logické počty mají svůj řád, tak je to i s mým dílem, pro které je předem daný systém jakýmsi základním kamenem.

Moje technické znalosti začaly expandovat po příchodu na střední školu. Našel jsem zálibu především v deskriptivní geometrii a technickém kreslení, díky nimž dodnes pracuji se základními geometrickými útvary. Během tohoto studia se zásadně formovala má osobnost, což úzce souvisí s faktem, že právě tehdy jsem se začal věnovat tetování. Tato nová zkušenost, v souvislosti s mojí předchozí tvorbou, vedla mé kroky na uměleckou školu.

V Liberci jsem si rozšířil obzory na poli současného umění, čímž se mi otevřely dveře do nového světa. Spojením nabytých znalostí z minulosti a současnosti vznikaly první klauzurní práce vedeny daným řádem.

Zprvu jsem objevil krásu náhody, jež mi dle mnou měněným nastavením kouzlila nádherné kruhové kompozice, ze kterých vznikla první

¹ KUNDERA, M., *Nesnesitelná lehkost bytí*, Brno: Atlantis, 2006, ISBN 80-7108-281-3

klauzura - RANDOMIZE². Využil jsem telefonního seznamu v mém mobilu a dle jmen a k nim přiřazeným čísel určoval velikost kruhů a souřadnice, podle kterých každé kolečko zaujalo své místo na plátně.

S náhodou jsem pracoval i v dalších dílech, ale vždy šlo o kompoziční materiál pro geometrické útvary. Vyústění dvouletého studia geometrických obrazců a jejich kompozic v podobě díla "3375"³ se nepodařilo obhájit. Jednalo se o krychli složenou z názvu vyplývajícího počtu menších kostiček (4x4x4cm). Každý fragment představuje postup, kroky, které jsem činil při objevování krásy a čistoty základních tvarů. Jednal jsem však čistě intuitivně a důvod svého počínání si uvědomil až později v Plzni. Po dvou letech studia v Liberci na oboru Vizuální komunikace jsem byl nucen odejít.

S nástupem do Plzně na obor Nová média jsem si ujasnil důvod svých dřívějších děl a začal jsem pracím dávat hlubší významy opředeny emocemi a mystičnem. Většina děl se stala osobními výpověďmi mých prožitků a postojů. Hlavním atributem však nadále zůstává přirozená jednoduchost věci, která dokáže nejsilněji zapůsobit a předat své poselství divákovi.

Úvodní práce na této škole byla založena na neobyčejném zážitku, který mi mnohé vyjasnil a otevřel cestu dál. Zdál se mi sen. Sen o minulosti, budoucnosti, o mně. Viděl jsem v něm sám sebe, jak spím. Říká se tomu lucidní snění. Duše ve spánku opustí tělo a uvědoměle cestuje po světě.

² Viz příloha č. 1

³ Viz příloha č. 2

První ranní myšlenka patřila otázce, proč mi studium v Liberci, kde jsem studoval Vizuální komunikaci, nevyšlo. Nedokázal jsem si obhájit svou práci - krychli složenou z 3375 kostiček, každá jako další krok k pochopení, poznání krásy jednoduchosti geometrie, kterou jsem se tam vcelku celé studium zabýval. Proces však nebyl dokončen, krychle ještě neměla být celá, protože jsem s geometrií doposud neskončil. Až po zážitku se snem, kdy jsem ráno napsal text o svém nitru, pocitech, nevyjasněných záležitostech, jsem pochopil, že je třeba se přestat trápit kvůli nedokončenému studiu a jít dál. Opět jsem zkonstruoval krychli⁴, která zde tedy vystupuje jako tečka na konci věty (libereckého studia), uzavírací fragment, poslední dveře, které musím zabouchnout.

Součástí instalace je zvukový doprovod v podobě čteného textu, paměti onoho dne, kdy jsem si uvědomil důležitou věc, a to, že je nutno se občas otočit za minulostí a vyřešit záhadu kostlivce ve skříni. Celý vystavený objekt tedy můžeme považovat za artefakt, konečnou trofej, kterou bylo potřeba vybojovat a díky „zázraku“, snu, kterým jsem byl obdarován, se tak stalo.

Další vybrané dílo je opět odraz mých vlastních pocitů, akorát již jako audiovizuální objekt, který naopak od ostatních prací postrádá svůj přirozený řád. Záměrně tak simuluji chaos⁵. Jedná se o objekt o tuctu obrazovkách stojící na aktu rozhodování se. Každé rozhodnutí je učiněno bez porovnání s předchozí zkušeností - na první pokus. Nevíme tedy, zda je správné. Veškeré, i ty nejobyčejnější rozhodnutí, nám mohou změnit život, pozměnit naši Cestu. Při každém řešení daného problému mám hlavu

⁴ Viz příloha č. 3

⁵ Viz příloha č. 4

plnou možností a počítám všechna alternativní východiska. Vzniká mi tedy v hlavě jeden obrovský chaos a právě ten jsem ztvárnil do této instalace. Každé video i zvuková stopa je fragmentem mé mysli, která neví, kterým směrem je nejlepší se vydat.

Během druhého ročníku jsem absolvoval zahraniční stáž v Athénách, kde jsem se blíže seznámil s fotografováním. Série *My personal identity*⁶, vytvořené při příležitosti změny mé dlouholeté vizáže poukazují na skutečnost, jak moc jsou lidé zaslepeni pouhým vzhledem a vytvářejí si zbytečné předsudky. Proto na fotografiích neukazují tvář, ale představují se zde pouze svými zálibami a tím, co mám rád. Každá fotografie by se dala považovat za kousek mé osobnosti.

Jako ateista jsem si nemohl nevšimnout každého, kdo se v Řecku poblíž kostela křížoval. Perspektivní studie rovnoramenného kříže⁷ zde vystupuje jako odraz mého přesvědčení, že každý vidí jen to, co chce vidět a věří tomu, čemu chce věřit, i když je pravda mnohdy jiná.

Je těžké si nejprve určit, jakým směrem se vaše práce bude ubírat. Do každého mého díla se snažím vložit kus sebe, svůj názor na okolí, ale ne vždy je informace na první pohled čitelná. Proto vždy doufám v určité porozumění.

⁶ Viz příloha č. 5

⁷ Viz příloha č. 6

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Síla identity, co si pod názvem vlastně představit? Povětšinou uslyšíme definice ve smyslu, že je to určitá svébytnost, speciální znaky, záliby a vlastnosti každého z nás, kterými se od ostatních odlišujeme nebo naopak řadíme k nějaké skupině. Víceméně jsou tyto atributy vyhraněny správně, ale raději se přikláním k vysvětlení, že síla identity, která dřímá v každém z nás, je něco, co k vám ostatní lidi upoutá. Ta síla, charakter, který z nás vyvěrá, to je naše identita. Snažíme se chovat dle nějakých regulí, přetvařovat se, změnit se vizuálně, ale nitro zůstává.

Zprvu jsem se chtěl prací zaměřit sám na sebe a svou zálibu v tetování. Když se jedná o závěrečné dílo bakalářského studia a každý student by rád vytvořil něco co o něm vypovídá a co se odlišuje od předešlých prací. V úplném odhalování svého vnitřního já jsem si však nebyl plně jist.

Jednoho večera jsem byl opět u svého dědy na návštěvě a poslouchal jeho příběhy z období války. Ve chvíli, kdy přišla řeč na ten moment, kdy mu na předloktí tetovali identifikační číslo⁸ mi bylo jasné, kudy povede cesta mojí práce. Propojení tetování jako mojí zálibu, která není až zas tak ordinární, s životním příběhem dědy, jakožto mého posledního žijícího prarodiče, kterému bych tuto práci rád věnoval.

Jak jsem již zmínil v úvodu, tetováním se zabývám zhruba šest let a věnovat se mu chci profesionálně i v budoucnu, stalo se nedílnou součástí mého života. Lidí s tetováním každý den přibývá. Stalo se jakousi dnešní módou, i když si ho starší generace stále přiřazuje ke kriminálíkům. V

⁸ Viz příloha č. 7

posledních letech ale mnohé 'kérky' ztrácí svůj význam, stávají se jakýmiś samolepkami, konvenční záležitostí. Proti gustu...,ale sám upřednostňuji tetování, která pro majitele o něčem vypovídá a stává se tak jeho součástí. A mluvím i o abstraktních tetováních. Jak říká Michal Burda, majitel salonu Tribo v Praze: *"Pro mě je to jako zachycení nějakých událostí, taková vzpomínka na tu dobu a na ty lidi. Vlastně taková kronika..."*⁹

Lidé se nechávají tetovat již tisíce let. Zatím nejstarším důkazem je mumie nalezená v Ötztalských Alpách roku 1991 datovaná do doby přibližně 3300 let př.n.l. Když nahlédneme do historie tetování¹⁰, dozvíme se, že lidé si je nedělali jen tak na okrasu. Byla znamením, že někam patříte, jaké máte postavení ve společnosti nebo se používala jako ochranné symboly proti zraněním a zlým duchům. V některých kulturách znamenalo tetování pro muže cestu k dospělosti. *"Tetování nejsou jen povrchní značky na kůži, mají nejrůznější důležité a hluboké významy. Symbolizují významné mezníky v životech lidí a ztělesňují komunitu, kulturu a individualitu. Tetování historicky spojují společným poutem různé skupiny lidí napříč kontinenty od starobylých mumií po dnešní vojáky, od kmenových rituálů po nejnovější módu. Tetování jsou univerzální způsob lidského vyjádření."*¹¹

⁹ VODRÁŽKA, Š., *Kmeny: Tatoo*, z dokumentárního cyklu, ČR, 2015, dostupné online na <<http://kmeny.tv/tattoo/>>

¹⁰ RYCHLÍK, M., *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014, ISBN 978-80-204-3286-5

¹¹ BREE, D., *Starobylá tetování*, dokumentární film, USA, 2008, <<http://www.csfd.cz/film/289678-starobyla-tetovani/galerie/?type=1>>

3 CÍL PRÁCE

Hned na začátku, při výběru tématu, jsem si vytyčil jeden jasný cíl, na kterém budu stavět - chci pracovat s tetováním. I když se mu dlouho věnuji a stalo se součástí mého života, doposud jsem s touto technikou v žádném svém díle nepracoval. Zároveň jsem dílo chtěl podchytit tak, aby se nejednalo pouze o mojí osobu. Vybral jsem si totiž člověka, jež je mi blízký a jehož minulost mě natolik fascinuje, že mi přišel jako nejvhodnější pro zpracování mého tématu. Rozhodl jsem se tedy shrnout všechny dědovy příběhy a vytetovat je do kůže stejně tak, jako má on vepsáno své identifikační číslo na předloktí, aby byl prožitek z díla co nejautentičtější. Někde čitelné, občas rozmazané, jako se pomalu ztrácejí lidské příběhy v propadlišti dějin. Snažím se tak o interpretaci vlastních emocí, aby je divák mohl vstřebat v co největším možném měřítku. Aby bylo jasné, že to číslo není jen identifikace, ale že se pod ním ukrývá lidská bytost, která má také svůj příběh. Instalovanou kůži chci vystavit ve své syrovosti, abych navodil tu správnou atmosféru, jakou ve mě jeho tetování vyvolává.

4 PROCES PŘÍPRAVY

„Cesta nás však nikdy nezavede jen tam, kam jsme zamýšleli jít“¹²

Nejsložitější pro mne v celém procesu vymýšlení byl ten fakt, že jsem nevěděl, jak informaci pro diváka zprostředkovat, abych dokázal vyprávět příběh někoho jiného a zároveň v dílu zanechal svůj, autorův, otisk. Zprvu jsem začal pracovat pouze s číslem jako kódem, jak jsem zvyklý různé číselné hodnoty přetvářet do jiné vizuální roviny. Pokoušel jsem se přeformulovat ho do jakési metafory¹³, která by vypovídala o jeho jedinečnosti, ale po chvíli jsem pochopil, že myšlenka není tolik čitelná, jak jsem si přál.

Poté jsem práci pojal čistě z hlediska tatéra, jež má za úkol vytvořit zákazníkovi chtěný motiv, na kterém by vévodilo pár hlavních atribut vypovídajících o jeho identitě. Chtěl jsem použít klasický styl, v jehož frontální části by se na šerpě vyjímalono identifikační číslo a v pozadí by figurovaly obrazce, které jsem chtěl použít jako symboly různých etap dědova života¹⁴. Celková kompozice se ale zdála moc zdobná, příběh z ní taktéž nebyl příliš čitelný a divák by tak nepochopil o co se jedná.

Nakonec jsem se rozhodl pro psaný text, která mi ze začátku přišla moc prvoplánová. Po několika úvahách a návrzích, o kterých píši v odstavcích výše, jsem si ale uvědomil, že jedině psané slovo dokáže nejlépe vystihnout můj záměr vyprávění příběhu.

„Slova jsou na to, aby vysvětlovala naše myšlenky.“¹⁵

¹² COELHO, P., *Záhř*, Praha: Argo, 2005, ISBN 80-7203-658-0

¹³ Viz příloha č. 8

¹⁴ Viz příloha č. 9

¹⁵ Molière (1622 - 1673), dostupné online na <<http://citaty.net/autori/moliere/?page=6>>

5 PROCES TVORBY

Abych mohl začít s tetováním vybraných úryvků z dědova života, musel jsem si v první řadě vyzkoušet, v jakém druhu kůže se inkoust bude nejlépe chovat. Zda bude viditelný a jestli je možné okolní barvu, která není vpravena pod svrchní vrstvu, omýt. Hlavně pro mne bylo důležité, aby stylizace čar napovídala jejich původu, jako tomu bylo v koncentračních táborech - lehce rozpité, křivé linky, na kterých je patrné, že se pod kůží již nějakou dobu nacházejí. Následovala několikaměsíční korespondence s dodavatelem kůží, která započala prosbou o sponzorování mé bakalářské práce a vyústila v obchod s přátelskou slevou. Nejprve jsem o kůžích nevěděl téměř nic, ale po zdlouhavém vysvětlování o vlastnostech různých typů kůží, které existují, jsme nakonec vybrali favorita. Tzv. surovka - štípenkový pergamen. S ochotou mi totiž zaslali vzorek od každého druhu¹⁶ a já si doma vyzkoušel, jak která kůže s tetováním pracuje.

Následovalo vytvoření rámu, do kterého kůži napnu, opět jsem lpěl na určité autentičnosti materiálu, který by sám od sebe vyprávěl o tvrdém životním údělu. Vybral jsem tedy ocelové jekly, které k sobě byly svařeny do požadovaného tvaru. Kůže je mezi kovové segmenty napnuta za pomoci konopného provazu.

¹⁶ Viz příloha č. 10

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

U tetování si nikdy nemůžeme být naprosto jisti, jak po vpravení pigmentu pod kůži bude ve výsledku vypadat. U tetování do kůže na živém člověku mluvíme ještě o něčem úplně jiném, protože zde velkou roli hraje regenerační faktor lidské kůže. Během hojení může trochu pigmentu vypadnout spolu se strupem, když není vpraven dostatečně hluboko, nebo naopak když je hluboko až moc, je velká pravděpodobnost, že se barva pod kůží "rozpije". S kůží určenou pro další zpracování jsem doposud neměl velké zkušenosti, ale jelikož pro mne byla rozpití bráno jako plus, musel jsem se ho alespoň trochu naučit ovládat, mít pod kontrolou, aby čára nebyla příliš široká.

K tetování jsem použil cívkový strojek ruční výroby se jménem Mucho Liner od české firmy Pirat Tattoo Machines. Strojky se rozlišují podle intenzity a rychlosti kmitání jehly. Tento je určen přímo pro linky, znamená to tedy, že kmitá rychleji a ne s takovou silou. Přesně naopak než je tomu u strojků pro vybarvování a stínování. Klasická používaná velikost jehel pro obrysy je 11RL (round liner), tu jsem zvolil k práci i já. Nejedná se přímo o velikost, ale o počet jehel, které jsou k sobě naletované, jedna vedle druhé do kruhu - v tomto případě jich tedy máme 11 pohromadě.

Firem, které vyrábí barvy pro tetování, je spousta. Já s doporučením od dodavatele použil černou barvu od italského výrobce se jménem Black Mamba. Pro detail v pravém dolním rohu z růžové barvy, která koresponduje s dědovým číslem (B-12755), jsem si namíchal požadovaný

odstín¹⁷ za pomoci barev od velmi kvalitní firmy Intenze, a to odstíny Dragon Red a Snow White Opaque.

K vytvoření rámu jsem použil ocelové jekly, které jsem svařil do tvaru obdélníku a sváry začistil. Rozměry rámu jsem určil dle dodané kůže, tedy zhruba 180x120 cm, o něco větší než je samotná kůže, aby okolo ní vznikl prostor k napnutí provazu. Na konstrukci jsem nevyužil žádnou povrchovou úpravu, aby samotná ocel podléhala přírodním vlivům stejně jako lidské tělo.

Surovku je potřeba před tetováním a napnutím na pár hodin namočit do vody, aby změkla. Je to spodní vrstva kůže a jelikož není vyčiněná, po uschnutí opět ztvrdne.

¹⁷ B-12755, dle online vzorníku dostupného na <<http://www.color-hex.com/color/b12755>>

7 POPIS DÍLA

Vytvořením objektu se snažím vyjádřit své emoce, které k dědovi cítím. Jako poctu mu chci věnovat to, že se o jeho příběhy s úctou podělím s ostatními. Jedná se o kůži napnutou do ocelového rámu¹⁸. Ta je technikou tetování popsaná texty tlumočící životní příběh mého dědy v podobě útržků z jeho vyprávění, která od něho vstřebávám celý svůj život. Celá instalace by měla poukazovat na to, co vše, jaká identita, se skrývá pod jeho identifikačním číslem, ke kterému přišel v koncentračním táboře během druhé světové války. Výběrem techniky zpracování jsem se pokusil zachovat autenticitu dobového tetování, které se postupem času rozpíjí a stává se téměř nečitelným, jako pomalu upadají do zapomnění i lidské příběhy. Cílem práce je divákovi ukázat, že pod jednou malou značkou se může ukrývat celý životní příběh osoby, jehož identitu považuji za velice silnou.

Doufám však, že divák ze zhlédnutí mé práce alespoň z části pochopí, s jakým záměrem jsem dílo zpracoval tak, jak jsem zpracoval, i když umělci bývají mnohdy nepochopeni, jak poukazuje Pavel Humhal. *"Vše je natolik individualizované, že je pro diváka obtížné se orientovat, sledovat cestu, po které se umělec vydává, a nakonec se s daným dílem identifikovat. Mnozí diváci stále přistupují k dílům jako k něčemu, k čemu chtějí cítit obdiv. Chtějí sledovat geniovu tvůrčí ruku a jsou zklamáni, pokud nic z toho nenachází."*¹⁹

¹⁸ Viz příloha č. 11

¹⁹ HUMHAL, P., *Osobní a veřejné*, Praha: Tranzit, 2009, str. 8, ISBN 978-80-87259-00-9

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Nejsem si jist, zda bych svou práci mohl nazvat zrovna přínosem pro obor Nová média, jsem ale přesvědčen o tom, že je má práce celkem nevšední a ojedinělá jak svým zpracováním tak technikou. Již z úvodu publikace *Umění a nová média* se dozvídáme, že *"Spojení umění a nových médií poukazuje k duchu technické revoluce a jejích společenských dopadů, kterými se inspirovali příslušníci historické avantgardy začátku století, stejně jako umělci, kteří prožívali rozmach informačních a komunikačních technologií v 90. letech minulého století."*²⁰, ale také *"Současně využíváme konotace 'nových médií' - jejich zaměření na výzkum nových možností uměleckého výrazu/formy, ale i ustavení nových vztahů mezi producenty a recipienty umění a kulturní produkce obecně."*²¹ Jsem si tedy celkem jist, že sice nepracuji s novodobou technikou, ale přesto jsem poodhalil nový směr, techniku, kterou se umění může vyvíjet.

²⁰ FLAŠAR, M., HORÁKOVÁ, J., MACEK, P. a kol., *Umění a nová média*, Brno: Masarykova univerzita, 2011, str. 9, ISBN 978-80-210-5639-8

²¹ Tamtéž, str. 8

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky své práce, i když nerad hodnotím má díla, bych rozhodně zařadil hloubku konceptu a hodnotu celého díla. I když nemusí být ostatními zcela pochopeno, pro mne má zásadní význam. Stejně tak bych rád podotknul, že autenticita, kterou jsem tetováním do kůže zamýšlel, dokonale podkládá smysl mé práce a vzniká tak jednotný objekt. Myslím si, že jsem pro vypracování udělal maximum a se svým výsledkem jsem spokojen.

10 SLABÉ STRÁNKY

Nejsem si jist, zda mohu objektivně posoudit, zda má moje práce nedostatky. Kdybych nějakou o nějaké chybě věděl, snažil bych se ji odstranit. Záleží na člověku, zda mu sedne stejné téma, které jsem rozebíral, každý máme jiný názor na věc. Někomu se může zdát moje dílo jako přílišné klišé, někomu zase až moc jednoduché. Problém bych možná viděl v tom, že mi dle mého názoru chybí dostatečné "básnické střevo", výmluvnost, abych cokoliv dokázal obhájit na takové úrovni, jaké bych si přál. Poté by nic nemohlo obsahovat slabé stránky. Doufám tedy, že jsem vše vysvětlil tak, abych byl pochopen.

Za slabou stránku by mnozí mohli brát špatnou čitelnost textu. Rád bych jen znovu podotknul, že se zde jedná o snahu napodobení dobového tetování, které se postupem času stává téměř nečitelným. Jde zde tedy o záměr.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. COELHO, P., *Záhir*, Praha: Argo, 2005, ISBN 80-7203-658-0
2. FLAŠAR, M., HORÁKOVÁ, J., MACEK, P. a kol., *Umění a nová média*, Brno: Masarykova univerzita, 2011, ISBN 978-80-210-5639-8
3. HUMHAL, P., *Osobní a veřejné*, Tranzit, 2009, ISBN 978-80-87259-00-9
4. KUNDERA, M., *Nesnesitelná lehkost bytí*, Brno: Atlantis, 2006, ISBN 80-7108-281-3
5. RYCHLÍK, M., *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014, ISBN 978-80-204-3286-5

b) Kinematografické zdroje

1. VODRÁŽKA, Š., *Kmeny: Tattoo*, z dokumentárního cyklu, ČR, 2015
2. BREE, D., *Starobylá tetování*, dokumentární film, USA, 2008

c) Internetové zdroje

1. <<http://kmeny.tv/tattoo/>>
2. <<http://www.csfd.cz/film/289678-starobyla-tetovani/galerie/?type=1>>
3. <<http://citaty.net/autori/moliere/?page=6>>
4. <<http://www.color-hex.com/color/b12755>>

12 RESUMÉ

The Power of identity, what can I imagine under this topic? Mostly we hear definitions in the sense that it is a peculiarity, special characters, hobbies and characteristics of each of us, which sets us apart from the others or that we belong to any group. More or less those attributes are determined correctly, but I prefer the explanation that the strength of identity, which lies inside all of us, is something what other people attract. That power, a character which rises from us, it is our identity. We try to behave according to some rules, change visually, but soul remains.

At first, I wanted to focus on myself and my hobby - tattooing. When it comes to the final work of bachelor's degree, and each student would like to create something that speaks about him and what is deferent from previous works. He would like to do something grandiose, which could be considered as his masterpiece. But I didn't want to unmask my inner self completely, I didn't want to do the work only about myself again. I chose a different path, therefore.

One evening I visited my grandfather and I was listening to his stories from war. By the time, it came to the moment when tattooed identification number on his forearm, was clear to me, which way my work will lead. Combination of tattoo as my hobby, which is not so ordinary, with life story of my grandfather, as my last living grandparent, whom I would like to dedicate this work.

I hope my meaning will be from this work clearly readable.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

RANDOMIZE - klauzurní práce, akryl na plátně (9ks 50x50cm), ZS 2009/10

Příloha 2

3375 - fotodokumentace z procesu výroby klauzurní práce, LS 2011

Příloha 3

Zázrak - fotodokumentace klauzurní práce, ZS 2012/13

Příloha 4

Chaos - fotodokumentace klauzurní práce, LS 2014

Příloha 5

My personal identity - ukázka ze série fotografií, 2014

Příloha 6

Studie rovnoramenného kříže, akryl na plátně, 2014

Příloha 7

Dokumentace - identifikační číslo

Příloha 8

Návrh k bakalářské práci č.1

Příloha 9

Návrhy k bakalářské práci č.2

Příloha 10

Dokumentace výběru typu kůže

Příloha 11

Dokumentace realizace BP

Příloha 12

Finální podoba BP

Příloha 1

RANDOMIZE - klauzurní práce, akryl na plátně (9ks 50x50cm), ZS 2009/10

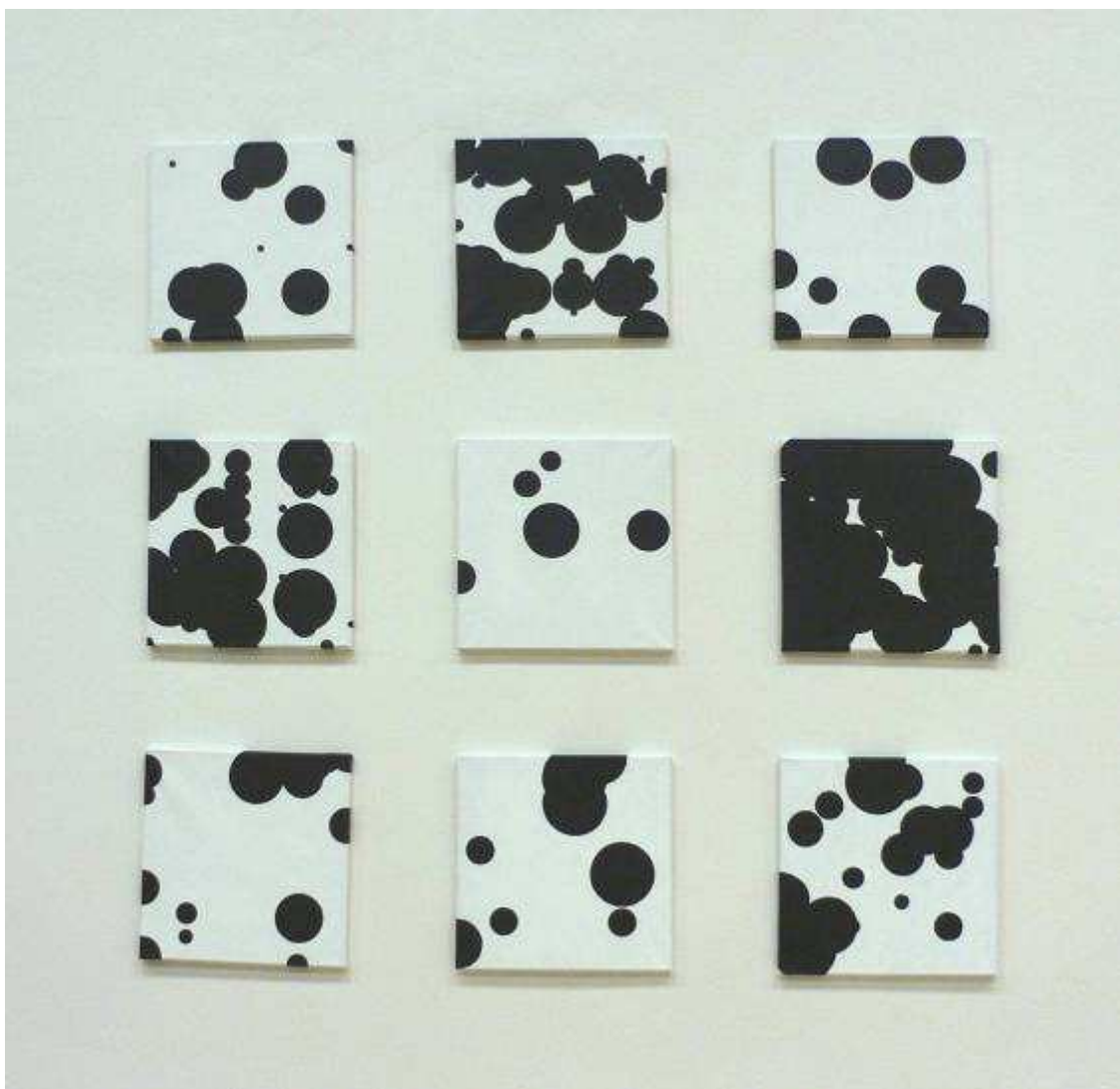

foto vlastní

Příloha 2

3375 - fotodokumentace z procesu výroby klauzurní práce, LS 2011

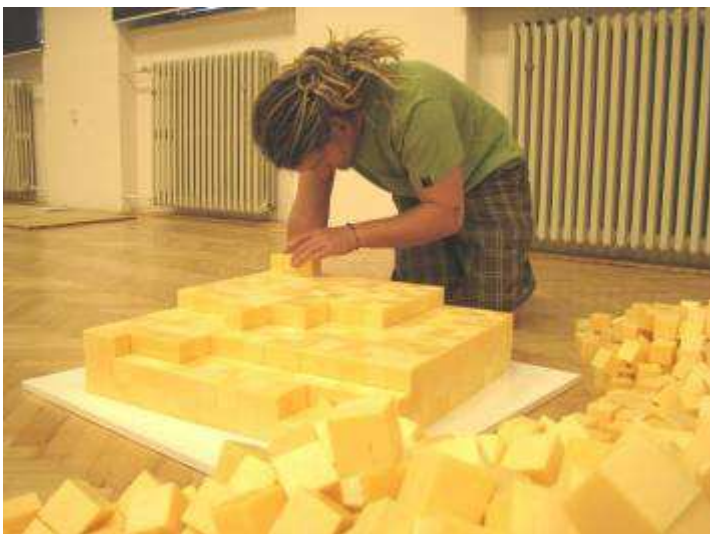

foto vlastní

Příloha 3

Zázrak - fotodokumentace klauzurní práce, ZS 2012/13

Příloha 4

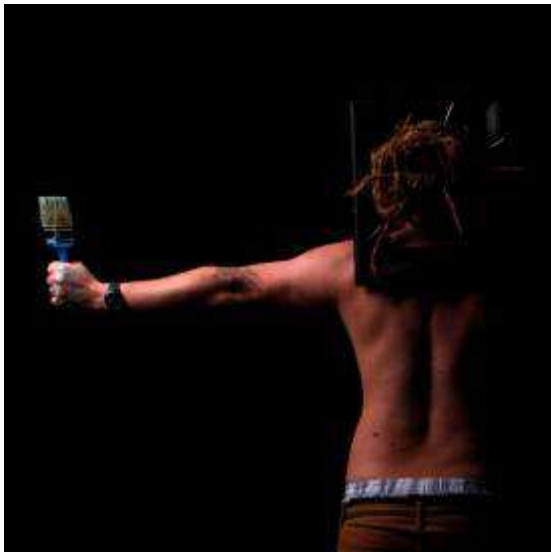
Chaos - fotodokumentace klauzurní práce, LS 2014

foto vlastní

Příloha 5

My personal identity - ukázka ze série fotografií, 2014, vlastní archiv

Příloha 6

Studie rovnoramenného kříže, akryl na plátně, 2014

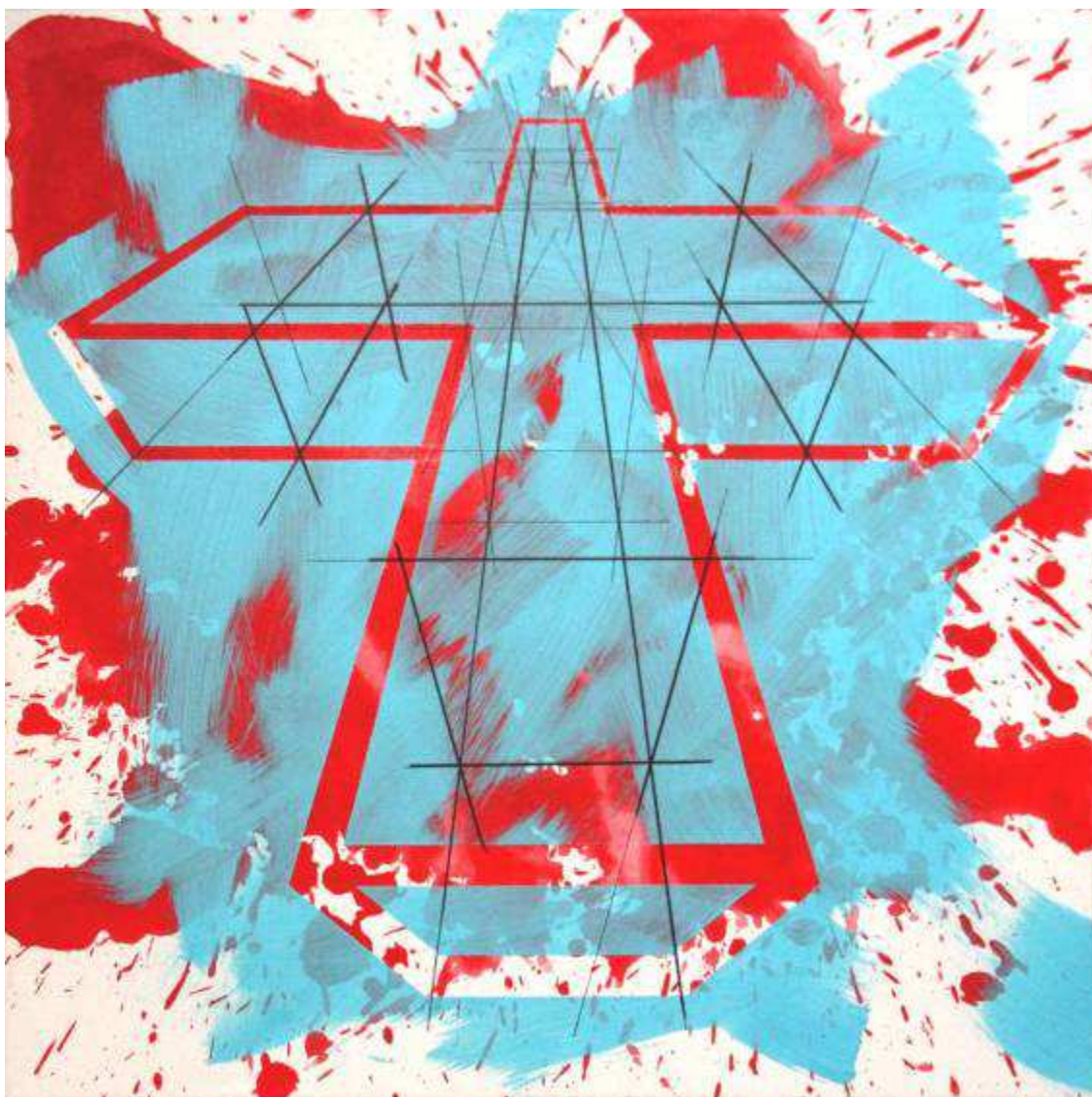

foto vlastní

Příloha 9

Návrhy k bakalářské práci č.2

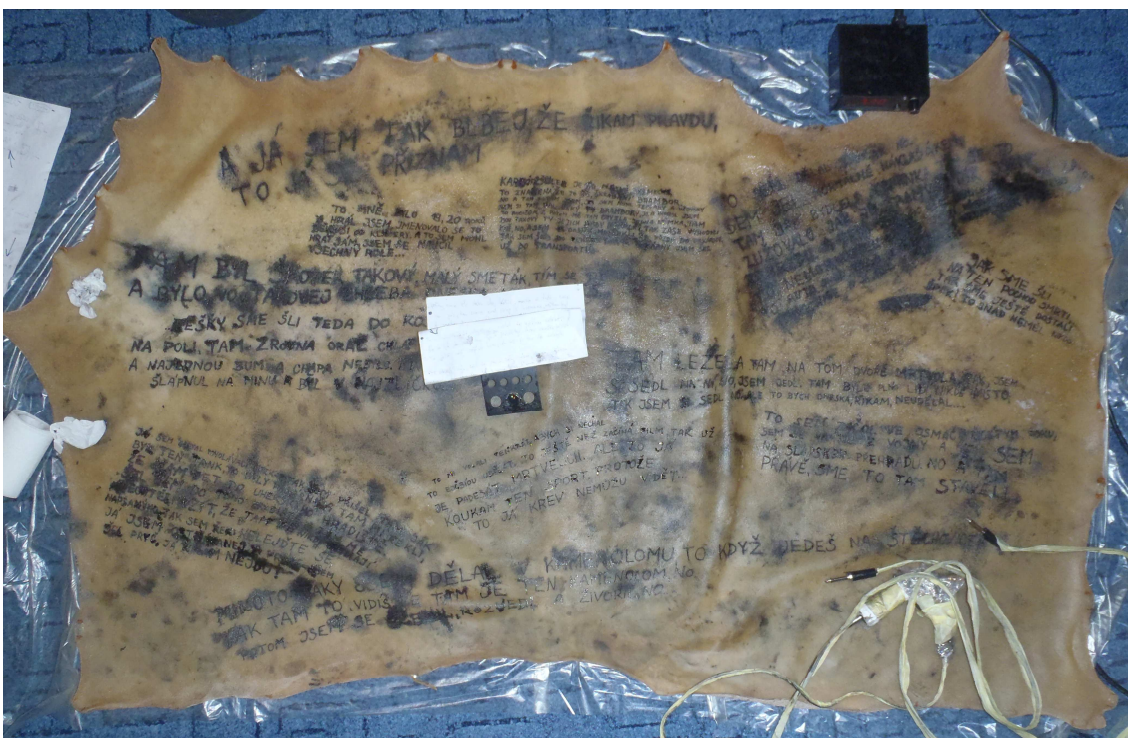
Příloha 10

Dokumentace výběru typu kůže

Příloha 11

Dokumentace realizace BP

Příloha 12

Finální podoba BP

